

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 25. oktobra 2012*

„Območje svobode, varnosti in pravice — Pristojnost v civilnih in gospodarskih zadevah — Posebne pristojnosti v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti — Negativna ugotovitvena tožba („negative Feststellungsklage“) — Pravica domnevnega povzročitelja škode, da zaradi ugotovitve neobstoja odgovornosti iz delikta morebitnega oškodovanca toži na sodišču kraja, kjer je domnevno nastal ali kjer domnevno grozi škodni dogodek“

V zadevi C-133/11,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) z odločbo z dne 1. februarja 2011, ki je prispela na Sodišče 18. marca 2011, v postopku

Folien Fischer AG,

Fofitec AG

proti

Ritrama SpA,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, A. Borg-Barthet, J.-J. Kasel, M. Safjan (poročevalec), sodniki, in M. Berger, sodnica,

generalni pravobranilec: N. Jääskinen,

sodna tajnica: A. Impellizzeri, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 15. februarja 2012,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Folien Fischer AG in Fofitec AG G. Jaekel, odvetnik,
- za družbo Ritrama SpA J. Petersen, odvetnik,
- za nemško vlado T. Henze in J. Kemper, zastopnika,
- za francosko vlado G. de Bergues in B. Beaupère-Manokha, zastopnika,

* Jezik postopka: nemščina.

- za nizozemsko vlado C. Wissels in B. Koopman, zastopnici,
- za poljsko vlado M. Szpunar, zastopnik,
- za portugalsko vlado L. Inez Fernandes, zastopnik,
- za švicarsko vlado D. Klingele, zastopnik,
- za Evropsko komisijo W. Bogensberger in M. Wilderspin, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 19. aprila 2012

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 5, točka 3, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42).
- 2 Ta predlog je bil predložen v okviru spora med družbama Folien Fischer AG (v nadaljevanju: Folien Fischer) in Fofitec AG (v nadaljevanju: Fofitec) s sedežem v Švici ter družbo Ritrama SpA (v nadaljevanju: Ritrama) s sedežem v Italiji glede negativne ugotovitvene tožbe prvih v zvezi z neobstojem odgovornosti iz delikta na področju konkurence.

Pravni okvir

- 3 Iz uvodne izjave 2 Uredbe št. 44/2001 je razvidno, da je namen te uredbe, da se za nemoteno delovanje notranjega trga sprejmejo „določb[e] za poenotenje kolizijskih pravil glede pristojnosti v civilnih in gospodarskih zadevah ter za poenostavitev formalnosti, s ciljem hitrega in enostavnega priznanja ter izvršitve sodnih odločb držav članic, ki jih zavezuje ta uredba“.
- 4 V uvodni izjavi 11 te uredbe je navedeno:
„Pravila o pristojnosti morajo biti čimbolj predvidljiva in morajo temeljiti na načelu, da se pristojnost praviloma določa po stalnem prebivališču toženca, pri čemer mora taka pristojnost vedno obstajati, razen v nekaterih točno opredeljenih primerih, v katerih je zaradi predmeta pravde ali avtonomije strank upravičena druga navezna okoliščina. Da bi postala skupna pravila preglednejša in da ne pride do kolizije pristojnosti je treba stalno prebivališče pravne osebe opredeliti kot avtonomen koncept.“
- 5 V uvodni izjavi 12 te uredbe je navedeno:
„Poleg stalnega prebivališča toženca mora obstajati tudi alternativna podlaga pristojnosti, ki temelji na tesni povezavi med sodiščem in sporom, ali ki je v interesu ustreznosti sodnega varstva.“
- 6 V uvodni izjavi 15 iste uredbe je navedeno:
„V interesu ustreznega sodnega varstva je treba čimbolj zmanjšati možnost sočasnih postopkov in zagotoviti, da v dveh državah članicah niso izdane nezdružljive sodne odločbe. [...]“

7 V uvodni izjavi 19 Uredbe št. 44/2001 je navedeno:

„Zagotoviti je treba kontinuiteto med [Konvencijo z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 1972, L 299, str. 32), kakor je bila spremenjena z nadaljnimi konvencijami v zvezi s pristopom novih držav članic k tej konvenciji (v nadaljevanju: Bruseljska konvencija)] in to uredbo ter v ta namen predpisati prehodne določbe. To velja tudi za razlago Bruseljske konvencije s strani Sodišča [...].“

8 Pravila o pristojnosti so navedena v poglavju II Uredbe št. 44/2001, v njenih členih od 2 do 31.

9 Člen 2(1) te uredbe, ki je v oddelku 1, naslovljenem „Splošne določbe“, določa:

„Ob upoštevanju določb te uredbe so osebe s stalnim prebivališčem v državi članici ne glede na njihovo državljanstvo tožene pred sodišči te države članice.“

10 Člen 3(1) navedene uredbe, ki je v istem oddelku, določa:

„Osebe s stalnim prebivališčem v državi članici so lahko tožene pred sodišči druge države članice samo na podlagi pravil, opredeljenih v oddelkih od 2 do 7 tega poglavja.“

11 Člen 5, točka 3, iste uredbe, ki je v oddelku 2, naslovljenem „Posebna pristojnost“, poglavja II, določa:

„Oseba s stalnim prebivališčem v državi članici je lahko tožena v drugi državi članici:

[...]

3. v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti pred sodišči kraja, kjer je prišlo ali kjer grozi škodni dogodek;“

12 Člen 27 Uredbe št. 44/2001 določa:

„1. Če pred sodišči različnih držav članic tečejo postopki z istim zahtevkom med istima strankama, vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, po uradni dolžnosti prekinejo svoje postopke, vse dokler se ne ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek.“

2. Ko se ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek, se vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, izrečejo za nepristojna v korist tega sodišča.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

13 Družba Folien Fischer s sedežem v Švici se ukvarja z razvojem, proizvodnjo in prodajo plastificiranih papirnih izdelkov in folij. Med drugim v Nemčiji distribuira nosilni material za neskončne obrazce za kartice.

14 Družba Fofitec, ki ima sedež prav tako v Švici in je del skupine družb Folien Fischer, je imetnica patentov, ki varujejo določene obrazce za pošiljanje dopisov, ki jim je priložena zlasti članska kartica, in nosilne materiale za te obrazce za kartice.

15 Družba Ritrama s sedežem v Italiji razvija, proizvaja in prodaja laminate in različne vrste predelanih folij.

16 Družba Ritrama je z dopisom marca 2007 trdila, da sta distribucijska politika družbe Folien Fischer in njena zavrnitev podelitve patentne licence v nasprotju s konkurenčnim pravom.

- 17 Po prejetju tega dopisa sta družbi Folien Fischer in Fofitec pri Landgericht Hamburg (Nemčija) vložili negativno ugotovitveno tožbo, zato da bi se ugotovilo, da družba Folien Fischer ni dolžna opustiti prodajne prakse v zvezi z določanjem popustov in pogojev v distribucijskih pogodbah in da družba Ritrama glede te prodajne prakse nima niti pravice do njene odprave niti pravice do odškodnine. Družbi Folien Fischer in Fofitec sta sodišču predlagali, naj ugotovi, da družba Fofitec ni dolžna dodeliti licence glede dveh patentov, katerih imetnica je in ki varujeta proizvodnjo obrazcev in nosilnih materialov za njihovo proizvodnjo.
- 18 Po vložitvi te negativne ugotovitvene tožbe sta družbi Ritrama in Ritrama AG, hčerinska družba s sedežem v Švici, pri Tribunale di Milano (Italija) vložili dajatveno tožbo, v kateri zatrjujeta, da sta družbi Folien Fischer in Fofitec ravnali protikonkurenčno, zahtevata odškodnino in predlagata, naj se družbi Fofitec naloži podelitev licenc za zadevne patente. Družba Ritrama je na obravnavi pred Sodiščem trdila, da je ta postopek prekinjen.
- 19 Landgericht Hamburg je negativno ugotovitveno tožbo družb Folien Fischer in Fofitec zavrglo kot nedopustno. Sodbo tega sodišča je Oberlandesgericht Hamburg (Nemčija) v pritožbenem postopku potrdilo.
- 20 Zadnje sodišče v svoji odločbi ni priznalo pristojnosti nemških sodišč z obrazložitvijo, da pristojnosti v zvezi z delikti iz člena 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001 ni mogoče uporabiti za negativno ugotovitveno tožbo, kakršno sta vložili družbi Folien Fischer in Fofitec, ker se s tako tožbo uveljavlja, da ni bil storjen noben delikt.
- 21 Bundesgerichtshof, ki odloča o reviziji, ki sta jo vložili družbi Folien Fischer in Fofitec, se sprašuje, ali pristojnost na podlagi člena 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001 obstaja, tudi če morebitni povzročitelj škode vloži negativno ugotovitveno tožbo, s katero predlaga ugotovitev, da morebitni oškodovanec nima zahtevkov, ki izhajajo iz morebitnega delikta. V teh okoliščinah je Bundesgerichtshof prekinilo postopek in predložilo Sodišču v predhodno odločanje to vprašanje:

„Ali je treba člen 5, točka 3, Uredbe [...] št. 44/2001 [...] razlagati tako, da sodna pristojnost v zvezi z delikti obstaja tudi za negativno ugotovitveno tožbo [„negative Feststellungsklage“], s katero morebitni povzročitelj škode uveljavlja, da morebitni oškodovanec na podlagi določenega dejanskega stanja nima zahtevkov, ki izhajajo iz delikta (tukaj: kršitev protimonopolne zakonodaje)?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost

- 22 Družba Ritrama izpodbija upoštevnost vprašanja za predhodno odločanje za rešitev spora o glavni stvari. Njen dopis iz marca 2007, na katerega se sklicuje predložitveno sodišče, naj ne bi bil uradni opomin, ampak samo poziv k pogajanju za rešitev spora. Ta dopis naj ne bi bil niti primerna podlaga za začetek postopka niti primeren razlog za začetek sodnega postopka proti toženi stranki v postopku v glavni stvari. Družbi Folien Fischer in Fofitec naj torej ne bi imeli pravnega interesa.
- 23 Družba Ritrama trdi tudi, da se ob upoštevanju tega, da v Nemčiji ne konkurira družbama Folien Fischer in Fofitec, sporno nezakonito dejanje v smislu procesnega prava ni moglo zgoditi v tej državi članici. Zato nemška sodišča svoje pristojnosti ne morejo utemeljiti na členu 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001.
- 24 V zvezi s tem je treba navesti, prvič, da želi družba Ritrama pred predložitvenim sodiščem izpodbijati pravni interes družb Folien Fischer in Fofitec in izpodbija upoštevnost vprašanja za predhodno odločanje. Kot je Sodišče že navedlo, je le nacionalno sodišče pristojno za ugotavljanje in presojo

dejanskega stanja spora o glavni stvari ter za razlago in uporabo nacionalnega prava (glej sodbi z dne 11. septembra 2008 v zadevi Eckelkamp in drugi, C-11/07, ZOdl., str. I-6845, točka 32, in z dne 26. maja 2011 v združenih zadevah Stichting Natuur en Milieu in drugi, od C-165/09 do C-167/09, ZOdl., str. I-4599, točka 47).

- 25 Drugič, vsekakor v skladu z ustaljeno sodno prakso le nacionalno sodišče glede na posebnosti zadeve, ki poteka pred njim, presodi tako potrebo po izdaji predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, kot upoštevnost vprašanj, ki jih predloži Sodišču (sodbi z dne 7. decembra 2010 v zadevi VEBIC, C-439/08, ZOdl., str. I-12471, točka 41, in z dne 16. februarja 2012 v zadevi Eon Aset Menidjunt, C-118/11, točka 76 in navedena sodna praksa).
- 26 Sprejetje predhodne odločbe o vprašanju, ki ga postavi nacionalno sodišče, je mogoče zavrniti le, kadar je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nikakršne zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, kadar gre za hipotetičen problem ali kadar Sodišče nima na voljo potrebnih dejanskih in pravnih elementov, da bi lahko koristno odgovorilo na postavljena vprašanja (glej zlasti sodbi z dne 22. junija 2010 v združenih zadevah Melki in Abdeli, C-188/10 in C-189/10, ZOdl., str. I-5667, točka 27, in z dne 28. februarja 2012 v zadevi Inter-Environnement Wallonie in Terre wallonne, C-41/11, točka 35).
- 27 V obravnavanem primeru pa ni tako, saj je predložitveno sodišče jasno navedlo razloge, iz katerih je postavilo vprašanje za predhodno odločanje in potrebuje odgovor na to vprašanje za rešitev spora, o katerem odloča.
- 28 V teh okoliščinah je treba to vprašanje za predhodno odločanje šteti za dopustno.

Vsebinska presoja

- 29 Predložitveno sodišče želi z vprašanjem v bistvu izvedeti, ali je treba člen 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001 razlagati tako, da negativna ugotovitvena tožba, s katero se hoče doseči ugotovitev neobstoja odgovornosti iz delikta, spada na področje uporabe te določbe.

Uvodne ugotovitve

- 30 Na prvem mestu je treba spomniti, prvič, da se morajo določbe Uredbe št. 44/2001 razlagati samostojno, ob upoštevanju njenega sistema in ciljev (glej zlasti sodbi z dne 16. julija 2009 v zadevi Zuid-Chemie, C-189/08, ZOdl., str. I-6917, točka 17 in navedena sodna praksa, in z dne 25. oktobra 2011 v združenih zadevah eDate Advertising in Martinez, C-509/09 in C-161/10, ZOdl., str. I-10269, točka 38).
- 31 Drugič, ker Uredba št. 44/2001 v zvezi z odnosi med državami članicami nadomešča Bruseljsko konvencijo, razlaga, ki jo je Sodišče podalo glede določb te konvencije, velja tudi za določbe navedene uredbe, kadar je mogoče določbe teh instrumentov šteti za enakovredne (zgoraj navedeni sodbi Zuid-Chemie, točka 18, in eDate Advertising in Martinez, točka 39).
- 32 Vendar pa določbe Uredbe št. 44/2001, ki so upoštevne v tej zadevi, in sicer členov 5, točka 3, in 27 te uredbe, izražajo enako sistematiko kot določbe Bruseljske konvencije in imajo poleg tega skoraj enako besedilo. Ob upoštevanju tako ugotovljene enakosti je treba v skladu z uvodno izjavo 19 Uredbe št. 44/2001 zagotoviti kontinuiteto pri razlagi teh dveh instrumentov (glej zgoraj navedeno sodbo Zuid-Chemie, točka 19).
- 33 Na drugem mestu je treba opozoriti, prvič, da Uredba št. 44/2001 sledi cilju pravne varnosti, ki zajema izboljšanje pravnega varstva oseb s sedežem ali stalnim prebivališčem v Evropski uniji, tako da tožeči stranki omogoča, da brez težav ugotovi, na katero sodišče se lahko obrne, toženi stranki pa, da

razumno predvidi, pred katerim sodiščem je lahko tožena (glej zlasti sodbi z dne 23. aprila 2009 v zadevi Falco Privatstiftung in Rabitsch, C-533/07, ZOdl., str. I-3327, točka 22 in navedena sodna praksa, in z dne 17. novembra 2011 v zadevi Hypoteční banka, C-327/10, ZOdl., str. I-11543, točka 44).

34 Drugič, določbe Uredbe št. 44/2001, s katerimi so predvidene posebne pristojnosti, je treba v skladu z uvodno izjavo 12 te uredbe razlagati ob upoštevanju cilja, ki zajema olajšanje učinkovitega izvajanja sodne oblasti.

35 Člen 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001 je treba razlagati ob upoštevanju teh preudarkov.

Področje uporabe člena 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001

36 Najprej je treba ugotoviti, da je v skladu z besedilom člena 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001 pravilo o posebni pristojnosti, ki je predmet te določbe, določeno splošno, „v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti“. Taka formulacija torej ne omogoča takojšnje izključitve negativne ugotovitvene tožbe s področja uporabe navedene določbe.

37 V skladu z ustaljeno sodno prakso pravilo o posebni pristojnosti, ki je kot odstopanje od načela pristojnosti sodišč stalnega prebivališča tožene stranke določeno v členu 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001, temelji na obstoju posebno tesne zveze med sporom in sodišči kraja, kjer je nastal ali kjer grozi škodni dogodek, ki upravičuje podelitev pristojnosti tem zaradi učinkovitosti sodstva in načela procesne ekonomije (glej zgoraj navedeni sodbi Zuid-Chemie, točka 24, in eDate Advertising in Martinez, točka 40).

38 V zadevah v zvezi z delikti je namreč sodišče kraja, kjer je prišlo ali kjer grozi škodni dogodek, po navadi najprimernejše za odločanje, predvsem zaradi bližine predmeta spora in lažje izvedbe dokazov (glej v tem smislu sodbo z dne 1. oktobra 2002 v zadevi Henkel, C-167/00, Recueil, str. I-8111, točka 46, in zgoraj navedeno sodbo Zuid-Chemie, točka 24).

39 Poudariti je treba tudi, da se izraz „kraj, kjer je prišlo ali kjer grozi škodni dogodek“ iz člena 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001 nanaša tako na kraj nastanka škode kakor na kraj ravnanja, s katerim se je povzročila ta škoda, tako da je lahko tožena stranka po izbiri tožeče stranke tožena pred sodiščem enega ali drugega kraja (sodba z dne 19. aprila 2012 v zadevi Wintersteiger, C-523/10, točka 19 in navedena sodna praksa).

40 Zato mora nacionalno sodišče ugotoviti eno od dveh naveznih okoliščin, da bi se lahko izreklo za pristojno za odločanje o sporu v zvezi z delikti ali kvazidelikti.

41 Ne glede na posebnosti negativne ugotovitvene tožbe je torej treba ugotoviti, ali je sodno pristojnost za odločanje o takem zahtevku mogoče podeliti na podlagi meril, določenih v členu 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001.

42 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je posebnost negativne ugotovitvene tožbe v tem, da hoče tožeča stranka dokazati neobstoj pogojev za odgovornost, iz katere naj bi izhajala pravica tožene stranke do odškodnine.

43 V teh okoliščinah so, kot je navedel generalni pravobranilec v točki 46 sklepnih predlogov, pri negativni ugotovitveni tožbi običajne vloge pri deliktih obrnjene, saj je tožnik domnevni dolžnik terjatve na podlagi deliktnega dejanja, toženec pa je domnevni oškodovanec zaradi tega dejanja.

44 Vendar ta obrnitev vlog ne more izključiti negativne ugotovitvene tožbe s področja uporabe člena 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001.

- 45 Cilja predvidljivosti sodišča, ki je pristojno, in pravne varnosti, ki jima sledi ta določba in na katera je bilo večkrat opozorjeno v sodni praksi (glej sodbo z dne 15. marca 2012 v zadevi G, C-292/10, točka 39, in zgoraj navedeno sodbo Wintersteiger, točka 23), se nista nanašala niti na podelitev vlog tožeči ali toženi stranki niti na varstvo ene od njiju.
- 46 Natančneje, člen 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001 ne sledi istemu cilju kot pravila o pristojnosti, ki jih vsebujejo oddelki od 3 do 5 poglavja II iste uredbe, to je zagotoviti šibkejši stranki večje varstvo (glej v zvezi s tem sodbo z dne 20. maja 2010 v zadevi ČPP Vienna Insurance Group, C-111/09, ZOdl., str. I-4545, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 47 Zato kot pravilno trdijo družbi Folien Fischer in Fofitec, nemška, francoska, nizozemska in portugalska vlada ter Evropska komisija, uporaba navedenega člena 5, točka 3, ni odvisna od tega, da je domnevni oškodovanec vložil tožbo.
- 48 Seveda se interesi vlagatelja negativne ugotovitvene tožbe razlikujejo od interesov vlagatelja zahtevka za razsojo, da je tožena stranka odgovorna za škodo, in naj se ji naloži plačilo odškodnine. Vendar se v obeh primerih preizkus sodišča, ki odloča o sporu, v bistvu nanaša na enake dejanske in pravne elemente.
- 49 Poleg tega je iz točke 45 sodbe z dne 6. decembra 1994 v zadevi Tatry (C-406/92, Recueil, str. I-5439), ki se sicer nanaša med drugim na razlago člena 21 Bruseljske konvencije, ki določa litispenco in je postal člen 27 Uredbe št. 44/2001, razvidno, da ima zahtevek za razsojo, da je tožena stranka odgovorna za škodo, in naj se ji iz tega naslova naloži plačilo odškodnine, enako podlago in enak predmet kakor zahtevek iste tožene stranke za ugotovitev, da ni odgovorna za navedeno škodo.
- 50 Poudariti je še treba, da v fazi preverjanja mednarodne pristojnosti, sodišče, ki odloča o sporu, ne presoja niti dopustnosti niti utemeljenosti negativne ugotovitvene tožbe v skladu s pravili nacionalnega prava, ampak samo opredeli navezne okoliščine z državo sodišča, ki utemeljujejo njegovo pristojnost na podlagi člena 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001.
- 51 V teh okoliščinah posebnost negativne ugotovitvene tožbe, na katero je bilo opozorjeno v točki 42 te sodbe, ne vpliva na preizkus, ki ga mora nacionalno sodišče opraviti za preverjanje svoje sodne pristojnosti v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti, kadar gre le za dokazovanje obstoja navezne okoliščine z državo sodišča.
- 52 Zato čeprav je z zadevnimi elementi v negativni ugotovitveni tožbi mogoče utemeljiti navezno okoliščino z državo, v kateri je bodisi kraj, kjer je nastala ali grozi škoda, bodisi kraj ravnanja, s katerim se je povzročila škoda, se v skladu s sodno prakso, na katero je bilo opozorjeno v točki 39 te sodbe, sodišče enega od teh krajev lahko veljavno izreče za pristojno na podlagi člena 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001, zato da odloči o tej tožbi, ne glede na to, ali je tožbo vložil domnevni oškodovanec na podlagi deliktnega dejanja ali domnevni dolжник terjatve na podlagi deliktnega dejanja.
- 53 Nasprotno se sodišče, ki v državi sodišča ne more ugotoviti ene od dveh naveznih okoliščin, na kateri je bilo opozorjeno v točki 39 te sodbe, ne more izreči za pristojno, razen če bi upoštevalo cilje iz člena 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001.
- 54 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da za ugotovitev pristojnosti nacionalnih sodišč negativna ugotovitvena tožba ne sme biti izključena s področja uporabe člena 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001.
- 55 Zato je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 5, točka 3, Uredbe št. 44/2001 razlagati tako, da negativna ugotovitvena tožba, s katero se hoče dokazati neobstoj odgovornosti iz delikta ali kvazidelikta, spada na področje uporabe te določbe.

Stroški

- 56 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Člen 5, točka 3, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da negativna ugotovitvena tožba, s katero se hoče dokazati neobstoj odgovornosti iz delikta ali kvazidelikta, spada na področje uporabe te določbe.

Podpisi